

Requadre

Distribució de la renda a Catalunya i comparació amb el context europeu

Són nombrosos els estudis que analitzen el nivell de riquesa econòmica d'un país, la seva evolució en el temps, els seus components i els factors que influeixen d'una manera positiva o negativa en el seu creixement. Tanmateix, a l'hora d'analitzar com es distribueix aquest nivell de riquesa entre els habitants del país, els estudis existents coincideixen a assenyalar la dificultat en l'obtenció de dades, i fins i tot la falta de disponibilitat d'aquestes segons el nivell de desagregació desitjat. Aquesta limitació entorpeix les anàlisis que es vulguin fer sobre qüestions d'equitat i cohesió social dins un país, i fins dificulten l'elaboració d'indicadors objectius que permetin valorar l'èxit o el fracàs dels estats del benestar.

En aquest sentit, els darrers anys, les institucions europees, amb la intenció de donar un impuls al conjunt de polítiques socials que duïen a terme, van recalcar la necessitat d'aglutinar en una base de dades homogènia la situació econòmica de les llars, les situacions de pobresa i les d'exclusió social. Les conclusions de la cimera del Consell d'Europa de Lisboa de març del 2000 recollien la importància de compatibilitzar el creixement econòmic sostenible amb una ocupació de qualitat i una més gran cohesió social¹, i les efectuades més tard (Niça, Estocolm i Laeken) van encaminar-se en la mateixa direcció, establint una "agenda de política social" i incloent-hi explícitament el compromís de lluitar contra la pobresa i l'exclusió social. En aquest context va crear-se l'EU-SILC (European Statistics on Income and Living Conditions), una enquesta de periodicitat anual d'estadístiques comunitàries sobre la renda i les condicions de vida de les persones, incloent-hi dades d'abast transversal i longitudinal comparables i actualitzades, a partir de l'any 2004². Actualment, els instituts d'estadística dels països membres de la Unió Europea elaboren les primeres versions d'aquesta enquesta, i així l'INE va publicar recentment els resultats de l'Enquesta de Condicions de Vida, ampliada després en l'àmbit de Catalunya per l'Idescat. D'aquesta manera es preveu que un futur proper aquesta enquesta aparegui publicada amb dades per a tots els països membres i es converteixi en una eina molt útil per a l'anàlisi de les qüestions més socials de la nostra economia.

En aquest context incipient d'aparició d'indicadors i mesures de les condicions de vida, la pobresa i l'exclusió social, aquesta nota pretén donar una idea de les diferents formes de quantificar la desigualtat a Catalunya basades en la distribució de la renda, així com situar-la en el context europeu. S'hi utilitzen les darreres dades disponibles actualment, que oscil·len entre el 2001 i el 2005 segons els tipus d'indicador i el país, així com els dos indicadors que es publiquen a l'EU-SILC i que fan servir les institucions de la Unió Europea per mesurar les desigualtats en la renda dels seus estats membres: l'Índex de Gini i la ràtio s80/20. Així, la nota s'estructura de la següent manera: prèviament a les diferents mesures de desigualtat damunt esmentades, es fa una pinzellada del nivell de riquesa mitjana dels habitants dels països europeus, mitjançant la renda disponible neta per càpita. D'aquesta manera, tenint en compte el "nivell" del qual parteix cada país (apartat 1), s'observa la distribució entre la població (apartat 2) i després es calculen l'Índex de Gini, la corba de Lorenz i la ràtio s80/20 (apartat 3). Finalment s'apunten les conclusions al darrer apartat.

¹ "The most competitive and dynamic knowledge-based economy in the World, capable of sustainable economic growth with more and better jobs and greater social cohesion".

² L'EU-SILC pertany al conjunt d'operacions estadístiques harmonitzades per als països de la Unió Europea, i substitueix el PHOGUE (Panel de Hogares de la Unión Europea), que va realitzar-se durant el període 1994-2001. Es troba recolzada en un conjunt de vuit reglaments publicats al Diari Oficial de la Unió Europea des del 16 de juny del 2003 fins al 6 de gener del 2005, on s'especifiquen els objectius, les àrees incloses, la referència temporal, el calendari de disponibilitat i la dimensió de la mostra, així com les responsabilitats dels estats membres i d'Eurostat.

1. Renda disponible neta per càpita

El quadre 1 mostra el rànquing de països de la UE-25 ordenats segons la seva renda disponible neta per càpita, expressada en paritats de poder de compra (PPA)³, unitats que fan possible una comparació real entre les diferents regions i països que conformen la UE-25. Segons aquesta ordenació, el Regne Unit (16.563,7), Àustria (16.279,5), Alemanya (15.500,1) i França (15.238,1), se situarien al capdavant, i Espanya se situaria en la novena posició, amb una renda per càpita de 12.884,8 euros PPA, per sobre la mitjana de la UE-25 (10.967,7). Dins aquest context, Catalunya, amb una renda disponible neta per càpita de 12.753 euros el 2003, equivalents a 14.732,9 expressats en PPA, se situaria entre França i Itàlia, i ocuparia així la cinquena posició⁴.

Si es considera la renda disponible neta per càpita mitjana de la UE-15 (13.459,9 euros PPA), el Regne Unit, Àustria, Alemanya, França, Itàlia i Bèlgica se situarien per sobre, mentre que Espanya s'hi situaria per sota, igual que Holanda, Irlanda, Suècia, Grècia, Dinamarca, Finlàndia i Portugal. Quant als països de l'Europa de l'est que van entrar a formar part de la Unió Europea el 2004, mostren una renda disponible neta per càpita per sota la dels països de l'anterior UE-15 (5.983,1 euros PPA, davant de 13.459,9). D'aquests, la República Txeca, amb 7.361,3 euros PPA, se situaria al capdavant, i Letònia se situaria a la cua, amb una renda disponible neta per càpita de 4.659,4 euros PPA, més de 3,5 vegades inferior a la del país de renda més elevada, el Regne Unit (16.563,7).

Quadre 1. Renda disponible neta per càpita a Catalunya i als països europeus¹. 2003

Euros PPA i en ordre decreixent

Regne Unit	16.563,7
Àustria	16.279,5
Alemanya	15.500,1
França	15.238,1
Itàlia	14.696,8
Bèlgica	14.556,8
Holanda	13.297,5
Irlanda	13.129,8
Espanya	12.884,8
Suècia	12.512,2
Grècia	12.049,5
Dinamarca	11.547,9
Finlàndia	10.985,8
Portugal	9.007,1
República Txeca	7.361,3
Hongria	7.014,5
Polònia	6.364,7
Eslovàquia	6.049,1
Lituània	5.359,4
Estònia	5.073,6
Letònia	4.659,4
Mitjana UE-15 ²	13.459,9
Mitjana UE-25 ³	10.967,7
Mitjana NPM ⁴	5.983,1
<i>Espanya (ex Catalunya)</i>	<i>12.870,9</i>
<i>Catalunya</i>	<i>14.732,9</i>

1. Dades no disponibles de Xipre, Luxemburg, Malta i Eslovènia. 2. No inclou Luxemburg. 3. No inclou Xipre, Malta ni Eslovènia. 4. Nous països membres de la UE-25 (sense incloure-hi Xipre, Malta ni Eslovènia).

Font: Caixa Catalunya a partir de dades de l'Eurostat.

³ Purchasing Power Standard based on final consumption.

⁴ Malgrat el context europeu més directament comparable amb Catalunya sigui el nivell territorial NUTS-2 (*Nomenclature of Units for Territorial Statistics*) que publica l'Eurostat, no es disposa en l'actualitat de dades sobre distribució de la renda ni d'indicadors de desigualtat en aquest nivell de detall, i per aquest motiu s'utilitzen les dades al nivell dels països de la UE-25 com a marc de referència.

2. Distribució de la renda per trams de població

Un cop conegut el “nivell” de riquesa mitjana de la població catalana i després d’haver-la situat dins el context europeu, resulta interessant analitzar la seva distribució per trams de població, tal com es mostra en el quadre 2, on apareix la proporció de renda disponible neta que pertany a cada quintil de població. Una distribució igualitària seria aquella en la qual cada quintil obté el 20% de la renda total, i, d’aquesta manera, a mesura que ens allunyem d’aquest teòric 20%, ens podem fer una idea del grau de desigualtat en la distribució de la renda. Així, amb dades del 2001 per a la UE-15, s’observa que el 20% de la població amb rendes més baixes obté tan sols el 8,7% de la renda total, mentre que la població agrupada dins el quintil superior n’obté el 36,9%. Segons el detall per països, Finlàndia i Àustria acumularien el percentatge relativament més elevat de renda dins el primer quintil (entorn del 10%), mentre que l’acumulat en el cinquè quintil oscil·laria entorn del 34%, gairebé 3 p.p. per sota la mitjana de la UE-15. Per contra, Portugal, Grècia i Espanya acumularien en el primer quintil entorn del 7% de la renda total (gairebé 2 p.p. per sota la mitjana de la UE-15 i 3 p.p. per sota els registres de Finlàndia i Àustria), mentre que el quintil superior n’acumularia més del 40%.

Quadre 2. Distribució de la renda per quintils per unitat de consum a Catalunya i a la UE-15¹. 2001

En percentatge

	Primer quintil	Segon quintil	Tercer quintil	Quart quintil	Cinquè quintil
EU-15	8,7	13,8	17,8	22,8	36,9
Alemanya	9,8	14,7	17,9	22,2	35,4
Àustria	9,9	14,9	18,3	22,8	34,1
Bèlgica	9,3	13,9	17,5	21,8	37,6
Espanya	7,3	12,6	17,0	22,9	40,2
Finlàndia	9,9	14,8	18,4	22,6	34,4
França	9,0	14,0	18,0	22,9	36,1
Grècia	7,0	12,4	17,2	23,7	39,7
Holanda	9,4	14,4	17,9	22,8	35,5
Irlanda	8,1	13,4	18,4	23,4	36,7
Itàlia	7,6	13,5	18,4	23,7	36,8
Luxemburg	9,6	13,9	17,6	22,8	36,2
Portugal	6,8	11,4	15,8	21,7	44,3
Regne Unit	7,9	13,1	17,4	22,9	38,6
Catalunya ²	7,9	13,4	18,0	23,8	37,0

1. Dades no disponibles per a Dinamarca i Suècia. 2. Per a Catalunya, dades del 2004 (només es poden fer comparacions amb la resta de països de la UE-15 en termes de percentatge i no en valors absoluts).

Font: Caixa Catalunya a partir de dades de l'Eurostat i l'Idescat.

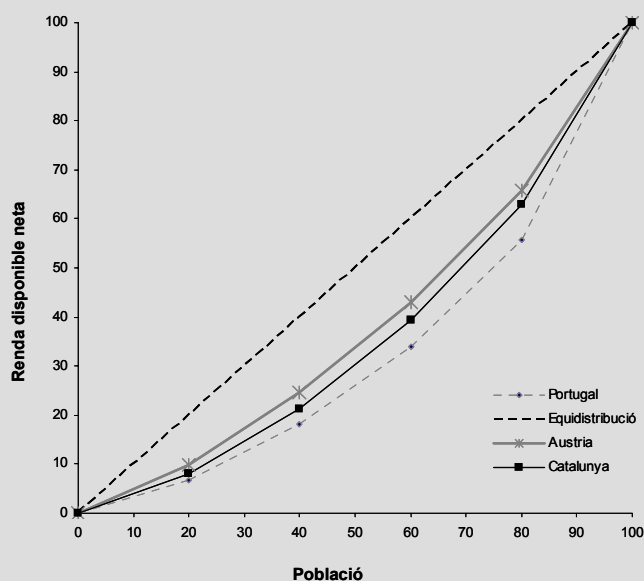
Ara bé, per poder fer una ordenació dels diferents països que conformen la UE-15 segons el grau de desigualtat en la distribució de la renda, i d’aquesta manera conèixer la posició de Catalunya, es necessitaria un indicador que mesurés el grau de desigualtat de manera quantitativa. En aquest sentit, tant l’Índex de Gini com la ràtio s80/20 i la corba de Lorenz permetrien fer aquesta ordenació. El primer quantifica la distància entre la distribució de la renda d’un país o regió i la situació teòrica d’igualtat. Així, una distribució totalment igualitària tindria un coeficient de Gini nul, mentre que la situació oposada, de màxima desigualtat, mostraria un coeficient de 100. Quant a la ràtio s80/20, es calcula com el quocient entre els ingressos del quintil amb rendes més elevades entre el quintil amb les rendes més baixes, cosa que dóna una idea de la separació entre els extrems de la distribució. Finalment, la Corba de Lorenz permet observar d’una manera més visual el grau de desigualtat en la distribució de la renda. Tot seguit es presenten aquests tres indicadors relatius a Catalunya i als països europeus.

3. Indicadors de desigualtat

La Corba de Lorenz és una línia que representa la distribució relativa de la renda disponible entre els habitants d'un país o regió. Aquests s'agrupen per decils o quintils i s'ordenen de manera creixent segons la seva renda disponible neta, i es mostren en l'eix horitzontal, mentre que la variable de la renda apareix en l'eix vertical. D'aquesta manera, una distribució totalment igualitària coincidiria amb una línia de 45 graus que passés per l'origen (quan el 50% de la població obté el 50% dels ingressos i no un percentatge inferior, i així successivament per a tots els trams). En el cas contrari, de desigualtat perfecta, la línia coincidiria amb l'eix horitzontal fins al punt (100,0) i saltaria al punt (100,100). Així, la Corba de Lorenz per a tots els països se situa en una posició intermèdia entre aquests dos extrems.

Gràfic 1. Corba de Lorenz per a Catalunya¹, Àustria i Portugal. 2001

En percentatge

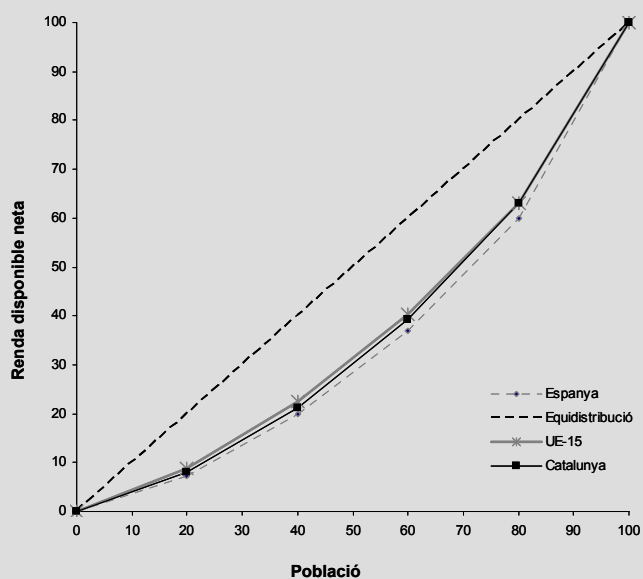

1. Per a Catalunya, dades del 2004.

Font: Caixa Catalunya a partir de dades d'Eurostat i l'Idescat.

Gràfic 2. Corba de Lorenz per a Catalunya¹, Espanya i la UE-15. 2001

En percentatge

1. Per a Catalunya, dades del 2004.

Font: Caixa Catalunya a partir de dades d'Eurostat i l'Idescat.

El gràfic 1 mostra la Corba de Lorenz per a Catalunya i es compara amb la de dos dels països de la UE-15 situats en els extrems: Àustria⁵ (que se situaria més a prop de la situació teòrica d'igualtat total) i Portugal (el més allunyat). La posició de Catalunya, atenent la distribució de la renda per trams de població, se situaria més a prop d'Àustria que no pas de Portugal, i així ho demostra el càlcul dels seus coeficients de Gini, de 26 Àustria, 29 Catalunya i 41 Portugal. En comparació d'Espanya i la UE-15 (gràfic 2), s'observa que la Corba de Lorenz de Catalunya és gairebé coincident amb la de la mitjana europea, mentre que la línia per a Espanya se situa més lluny de la distribució teòrica d'igualtat total. De manera numèrica, l'Índex de Gini de la UE-15 és de 30, un punt més elevat que el de Catalunya (29), i dos punts inferior al d'Espanya (32). D'aquesta forma, l'Índex de Gini permet fer comparacions entre els graus de desigualtat en la distribució de la riquesa dels diferents països de la UE-25 i Catalunya. Així, Catalunya entraria dins el grup de països amb una distribució més igualitària que la mitjana de la UE-25, malgrat situar-se ben a prop de la frontera (l'Índex de Gini de Catalunya és de 29, davant l'índex de 31 de la UE-25). Per darrere de Catalunya se situarien els països amb coeficients de Gini superiors a 30 (Irlanda i Espanya, amb un índex de 32, Grècia i Itàlia, amb un índex de 33, Estònia, 34, Regne Unit, 35, i Letònia, Lituània i Polònia, amb un índex de 36) i en darrer lloc se situaria Portugal, amb l'índex més elevat (41).

⁵ Tot i que Suècia (el 2005) i Dinamarca (el 2001 i el 2005) presenten un índex de Gini més baix que Àustria, no es pot mostrar la seva corba de Lorenz per manca de dades.

Quadre 3. Coeficient de Gini per a Catalunya i els països europeus. 2001 i 2005

	2001	2005
UE-25	29	31
UE-15	29	30
Suècia	24	23
Dinamarca	22	24
República Txeca	25	26
Luxemburg	27	26
Àustria	24	26
Eslovàquia	26	26
Finlàndia	27	26
Holanda	27	27
Bèlgica	28	28
Alemanya	25	28
França	27	28
Hongria	25	28
Malta	28	28
Xipre	29	29
Irlanda	29	32
Espanya	33	32
Grècia	33	33
Itàlia	29	33
Estònia	35	34
Regne Unit	35	35
Letònia	36	36
Lituània	31	36
Polònia	30	36
Portugal	37	41
Eslovènia	22	n.d.
<i>Catalunya</i>	<i>n.d.</i>	<i>29</i>

Per a Catalunya, dades del 2004.

Font: Caixa Catalunya a partir de dades de l'Eurostat i l'Idescat.

Si es compara l'indicador de la renda disponible neta per càpita (quadre 1) amb l'Índex de Gini per als diferents països europeus (quadre 3), es destaquen els casos antagònics del Regne Unit i Àustria. El primer perquè malgrat situar-se al capdavant en termes de renda disponible neta per càpita (16.563,7 euros PPA), és un dels països europeus amb l'Índex de Gini més elevat (de 35 el 2005, només superat per Letònia, Lituània, Polònia i Portugal). Àustria, en canvi, és el segon país europeu amb la renda disponible neta per càpita més elevada (16.279,5 euros PPA) i a la vegada mostra un índex de Gini entre els tres més baixos (26 el 2005), per darrere de Suècia i Dinamarca, i igual al de la República Txeca, Luxemburg, Eslovàquia i Finlàndia. Així, es pot concloure que, segons aquests dos indicadors esmentats, Àustria, malgrat situar-se per sota el Regne Unit en termes de riquesa per càpita, mostraria una distribució de la renda més igualitària, i d'aquesta manera es poden agrupar els països europeus en quatre grans grups, segons la seva renda neta disponible per càpita i el seu Índex de Gini, com es mostra al gràfic 3.

El primer grup inclouria els països amb una riquesa per sobre de la mitjana (en termes de renda disponible neta per càpita) juntament amb una distribució més igualitària que la mitjana europea (segons l'Índex de Gini) i estaria format per Àustria, Alemanya, França, Bèlgica, Holanda, Suècia, Dinamarca i Finlàndia. Dins d'aquest primer grup de països relativament més rics i relativament més igualitaris que la mitjana europea, els cinc primers es caracteritzen perquè mostren una renda disponible neta per càpita de les més elevades (entorn de 14.974 euros PPA de mitjana), però en canvi un Índex de Gini superior al dels altres tres països del grup (27 de mitjana, davant la mitjana de 24 per a Suècia, Dinamarca i Finlàndia). En canvi, aquests tres països, malgrat mostrar una renda més propera a la mitjana europea (d'11.682 euros PPA de mitjana), mostrarien una distribució més igualitària, i d'aquesta manera Àustria, Alemanya, França, Bèlgica i Holanda se situarien en el gràfic més amunt i més a la dreta que Suècia, Dinamarca i Finlàndia, els quals quedarien situats per sota i en

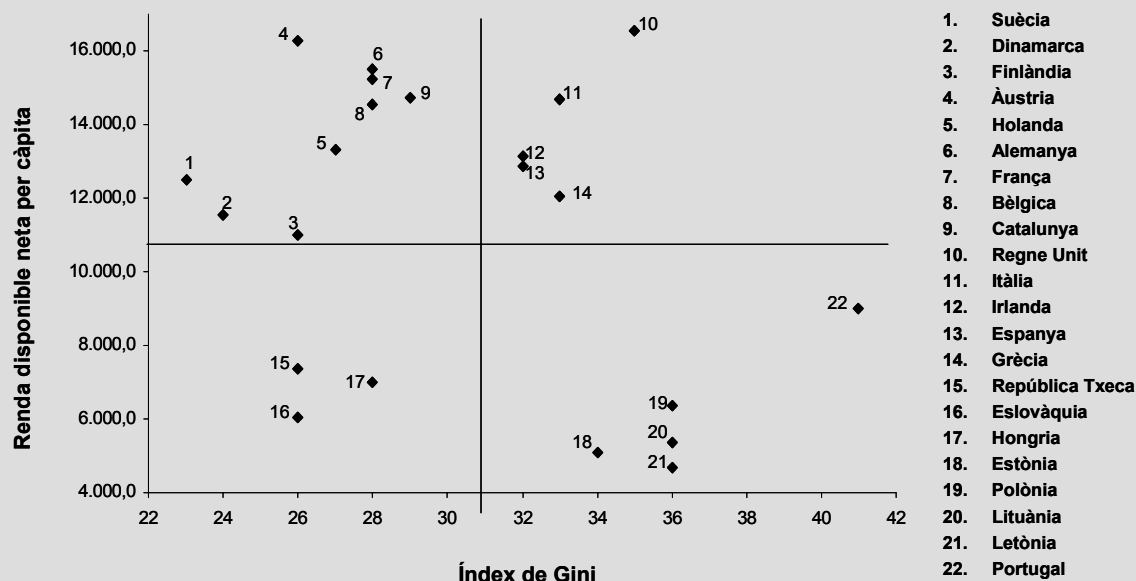
l'extrem esquerre del quadrant. Les dades disponibles per a Catalunya permetrien situar-la hipotèticament dins el primer dels grups esmentats, i concretament estaria més a prop d'Alemanya, França, Bèlgica, Holanda i Àustria que no pas de Suècia, Dinamarca i Finlàndia. Dit en altres termes, Catalunya, malgrat ostentar una renda disponible neta per càpita elevada, en termes d'igualtat ocuparia una posició intermèdia (si la mitjana de l'Índex de Gini és de 27 per a aquest grup, Catalunya se situa dos punts per sobre).

El segon grup inclouria països amb una riquesa també més elevada que la mitjana europea (UE-25), però amb una distribució menys igualitària, i el formarien el Regne Unit, Itàlia, Irlanda, Espanya i Grècia. D'aquests, es destaca novament el Regne Unit, perquè se situa a l'extrem superior-dret del quadrant, indicatiu que la seva renda disponible neta per càpita és força més elevada que la de la resta de països del grup (16.564 euros PPA, davant de 13.187 euros PPA de mitjana dels altres quatre països), i que el seu Índex de Gini és també més elevat (35, davant de 32).

La República Txeca, Hongria i Eslovàquia, amb una riquesa inferior a la mitjana europea, però amb una distribució més igualitària, serien el tercer grup, i en el quart grup se situarien els països amb una riquesa i una distribució menys igualitària que la mitjana dels països europeus. Aquest seria el cas de Portugal, Polònia, Lituània i Letònia. Portugal es situaria a l'extrem dret del quadrant i per sobre dels altres quatre països del grup, amb una renda de 9.007 euros PPA per càpita (superior a 5.364 euros PPA de mitjana de la resta del grup) i un Índex de Gini de 41 (superior també a la mitjana del grup, de 35).

Gràfic 3. Índex de Gini i renda disponible neta per càpita a Catalunya¹ i els països europeus². 2003 i 2005.

En PPS la renda i valors absoluts l'índex

1. Per a Catalunya, dades del 2004. 2. Dades no disponibles per a Luxemburg, Estònia, Malta i Xipre.

Font: Caixa Catalunya a partir de dades de l'Eurostat i l'Idescat.

Quant a la ràtio s80/20, com ja s'ha comentat més amunt, mesura la relació entre el quintil amb rendes més elevades amb el de rendes més baixes, cosa que dóna una idea de la separació entre els extrems de la distribució. Així, una ràtio molt elevada reflectiria una distribució de la renda molt concentrada en el quintil superior, o dit en altres termes, reflectiria la situació d'un país on el 20% de la població més "rica" se situaria a molta distància del 20% més empobrit, i, per tant, lluny de la situació d'igualtat. En aquest sentit, les dades del 2001 per al conjunt de la UE-15 mostren que el 20% de la població amb les rendes més elevades cobrava més de quatre vegades la renda del 20% de la població amb menys ingressos. Quant a les darreres dades del 2005, aquesta ràtio empitjora fins a un nivell entorn del 5 (4,7 la UE-15 i 4,8 la UE-25).

Quadre 4. Ràtio S80/20 per a Catalunya i els països europeus*Per ordre creixent el 2005*

	2001	2005
UE-25 ¹	4,3	4,8
UE-15 ¹	4,4	4,7
Suècia	3,4	3,3
Dinamarca	3,0	3,5
Finlàndia	3,7	3,6
República Txeca	3,4	3,7
Àustria	3,5	3,8
Luxemburg	3,8	3,8
Eslovàquia	n.d.	3,9
Hongria	3,1	4,0
França	3,9	4,0
Holanda	4,0	4,0
Alemanya	3,6	4,1
Bèlgica	4,0	4,1
Malta	n.d.	4,2
Xipre	n.d.	4,3
Irlanda	4,5	5,0
Espanya	5,5	5,4
Itàlia	4,8	5,6
Regne Unit	5,4	5,6
Grècia	5,7	5,8
Estònia	6,1	5,9
Polònia	4,7	6,6
Letònia	n.d.	6,7
Lituània	4,9	6,9
Portugal	6,5	8,2
Eslovènia	3,1	n.d.
Catalunya ²	4,7	4,7

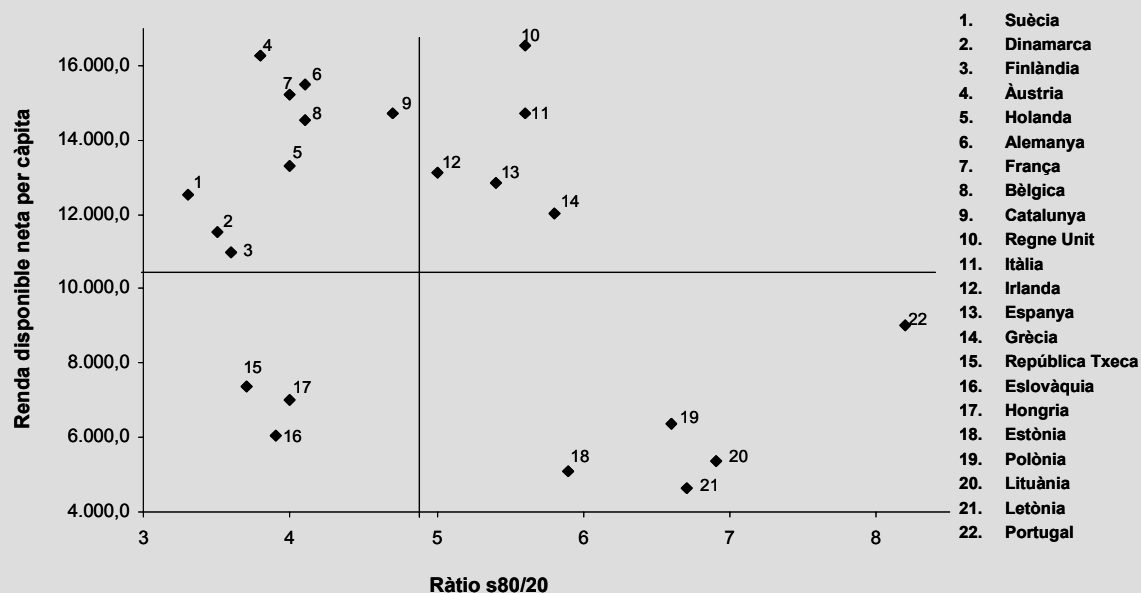
1. El 2001, la Unió Europea estava formada per 15 països i el 2005 per 25. Es calculen les mitjanes d'ambdues agrupacions tots dos anys a l'efecte comparatiu. 2. Les dades més recents disponibles per a Catalunya corresponen al 2004. Font: Caixa Catalunya a partir de dades de l'Eurostat i l'Idescat.

Si es compara l'indicador de la renda disponible neta per càpita (quadre 1) amb la ràtio s80/20 per als diferents països europeus (quadre 4), igual que s'ha fet amb l'Índex de Gini, s'observa la distribució dels països en els mateixos quatre grups esmentats, segons que se situïn per sobre o per sota la mitjana de la UE-25. Tanmateix, pel que fa a Catalunya, si bé segons l'Índex de Gini se situava lleugerament millor que la mitjana de la UE-25 (29, davant 30 la UE-15 i 31 la UE-25), en termes de la ràtio s80/20, de 4,7, coincideix amb la mitjana per a la UE-15 i se situa una dècima per sota la mitjana de la UE-25 (4,8). Així, Catalunya, malgrat continuar situada dins el primer dels grups esmentats (el format per Àustria, Alemanya, França, Bèlgica, Holanda, Suècia, Dinamarca i Finlàndia), considerat el grup relativament més ric i relativament més igualitari d'Europa, cal tenir en compte que segons la ràtio s80/20 es troba més a prop d'Irlanda, classificada dins el segon grup esmentat, que no pas de Bèlgica o Alemanya (ràtios de 5,0 Irlanda i 4,1 Bèlgica i Alemanya).

Aquesta lleugera diferència entre la classificació de Catalunya segons l'Índex de Gini o la ràtio s80/20 indica que, malgrat mostrar una distribució de la renda relativament igualitària en conjunt, els extrems de la distribució es troben relativament més allunyats entre si. Així, si bé els ingressos dels quintils segon, tercer i quart, que englobarien el 60% de la població, mostren una distribució relativament més igualitària que la mitjana europea (el 60% de la població a Catalunya obté el 55,1% de la renda, mentre que la de la UE-15 n'obté el 54,4%), els quintils primer i cinquè, situats als extrems, mostrarien una distribució menys igualitària (el 20% de la població catalana amb rendes més baixes obté el 7,9% de la renda, mentre que la de la UE-15 n'obté el 8,7%, i el 20% de la població a Catalunya amb les rendes més elevades obté el 37,0%, mentre que la de la UE-15 n'obté el 36,9%) i la distància entre ells se situa per sobre l'existent entre els extrems de les distribucions dels països situats en el grup 1 (recordem que es tracta d'Àustria, Alemanya, França, Bèlgica, Holanda, Suècia, Dinamarca i Finlàndia) i més propera a països que pertanyen al grup 2 (format pel Regne Unit, Itàlia, Irlanda, Espanya i Grècia). De fet, la ràtio s80/20 de 4,7 per a Catalunya es troba a 0,9 p.p. de distància de la mitjana dels països del grup 1 (ràtio de 3,8) i a 0,8 p.p. de distància de la mitjana dels països del grup 2 (ràtio de 5,5).

Gràfic 4. Ràtio s80/20 i renda disponible neta per càpita a Catalunya¹ i als països europeus². 2003 i 2005.

En PPS la renda i valors absoluts la ràtio

1. Per a Catalunya, dades del 2004. 2. Dades no disponibles per a Luxemburg, Estònia, Malta i Xipre.

Font: Caixa Catalunya a partir de dades de l'Eurostat i l'Idescat.

4. Conclusions

L'ordenació dels països que formen part de la Unió Europea els anys 2001 i 2005 (15 països el primer any i 25 països el segon) atenent la seva riquesa per càpita (en termes de renda disponible neta) i el grau d'igualtat en la distribució d'aquesta riquesa (segons l'Índex de Gini i la ràtio s80/20) permet fer-nos una idea d'on se situaria Catalunya en el context europeu.

Així, des d'un punt de vista més optimista, una primera lectura ens fa veure que Catalunya s'acosta al grup amb la riquesa més elevada i la distribució més igualitària, format per Àustria, Alemanya, França, Bèlgica, Holanda, Suècia, Dinamarca i Finlàndia. Tanmateix, una segona lectura més crítica faria ressaltar que la semblança amb el primer grup s'explica pel nivell elevat de renda per càpita (Catalunya se situaria hipotèticament al costat dels 4 primers països de la UE-25) i no tant per mostrar una distribució igualitària (en aquest cas se situaria en una posició intermèdia).